

[Jytte Hilden]

Jeg kan da godt forstå, at ministeren glæder sig til debatten. Det gør vi alle sammen, ingen tvivl om det. Men det er nu engang bøfærgeligt, at ministeren først kommer med sit forslag nu. Så kan vi diskutere i sommer, og til efteråret får vi valg. Det vil sige, at der ikke kommer nogen ny filmstøttelov før om mange, mange måneder. Det havde været dejligt, om vi kunne have brugt sidste vinter til det. Nu skal jeg stoppe med de sure bemærkninger, men lidt ærgerligt er det alligevel.

Så skal jeg lige sige, at vi naturligvis synes, at forsøg er spændende, og at vi naturligvis også synes, at det er vigtigt på kulturområdet at kigge på alle de muligheder, der måtte være.

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren, som jeg ikke synes blev besvaret tilfredsstillende her efter første runde. Det er spørgsmålet om distribution og biografer.

Inden for de sidste 5-6 år er antallet af solgte billetter faldet med 30 pct., antallet af solgte billetter til danske film er faldet med 40 pct., og den danske andel af den indtjening, der har været, er faldet med 16 pct. Det står alt sammen at læse i konsulentrapporten. Nu ved jeg ikke, om hr. Bernhard Baunsgaard er gået. Han henviste mig til Statistisk Årbog, men rapporten er faktisk bedre, hvad det her angår.

Vi har et konkret problem med hensyn til distributionen og med hensyn til at holde liv i biograferne, for det er rigtigt: ingen biografer uden film, men der er dog heller ikke nogen film uden biografer for de mange.

Det siger jeg samtidig med, at jeg synes, at det vil være en meget god idé med et øget samspil med tv-siden. Der er ingen som helst tvivl om, at en dansk film vist i tv bliver set af langt, langt flere end en film, der turnerer måske i årevis. Det, der er pointen, er, at mange mennesker faktisk får lyst til at se filmen på et stort lærred, når de har set den i tv.

Derfor er det så nødvendigt, at vi også diskuterer biograf-situationen, og derfor mener jeg, det vil være nødvendigt, at vi, når denne lov engang ad åre bliver vedtaget, kommer i gang med at lave en del, der reelt siger noget om: skal vi sørge for flere kopier? Hvordan sikrer vi et biografudbud? Det siger jeg bl.a., fordi jeg kender en række områder, f.eks. Sorø og den lille by Vig oppe i

Odsherred, hvor en biograf, som er skabt af lokale kræfter, har vist sig at være et lokalt kulturcentrum. Der er faktisk en meget stor del kulturpolitik i også at støtte biograferne.

Jeg vil meget gerne høre, hvad ministeren har gjort sig af tanker, og mit spørgsmål er altså: agter ministeren på et tidspunkt at komme med nogle forslag på dette område, distributionen og biograferne?

Helge Sander (V):

Når jeg har bedt om ordet her i anden omgang, skyldes det fru Jytte Hildens overfladiske og meget dramatiske indlæg først på eftermiddagen. Her brugte fru Jytte Hilden megen tid på at finde forskelle mellem regeringspartierne. Fordi fru Jytte Hilden kommer fra et parti, hvor der måske er særdeles mange opfattelser af tingene, er det jo ikke nødvendigvis tilfældet i andre sammenhænge her i salen. Jeg synes, det var meget svært at finde forskelle, som både kulturministeren og hr. Bernhard Baunsgaard har redegjort for det. Det behøver vi ikke at gå mere ind i.

Noget andet, som jeg synes det er væsentligt at vende tilbage til, er, at fru Jytte Hilden stillede sig op som økonomisk profet og beskyldte kulturministeren for overskridelser af den økonomiske politik, vi har ført her i landet. Hvis vi holder os til det, der er på dagsordenen i dag, altså filmloven, er de retningslinier og den lov, der er blevet arbejdet efter de seneste fem år, lavet af fru Lise Østergaard, medens vi endnu havde en socialdemokratisk regering.

Lad mig straks sige, at vi har ingen intentioner om – det er ligeegyldigt, hvilken kulturminister det er – at gå ud i marken og blande os i detailoptagelser. Vi vil gerne have, at teksten er så klar, at man ved, hvad man har at rette sig efter. Deri ligger den opstramning, som vi føler er så væsentlig, ja, simpelt hen ganske nødvendig.

Fru Jytte Hilden går altså helt galt i byen, når hun kører sin sag over på den nuværende kulturminister eller den tidligere i den nuværende regering.

Til slut bliver jeg nødt til at nævne spon-sorordningen, som fru Jytte Hilden tilsyneladende også har misforstået.

Der bliver brugt udtrykket, at det er skattekroner, der skal finansiere en del af det private bidrag. Når firmaerne rundt omkring